

Arrest

nr. 109 503 van 10 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Bengalese nationaliteit te zijn, op 14 mei 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van eerste verzoekende partij en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 17 januari 2012 het Rijk binnen en dienden op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 12 april 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verzoekers beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Johirpur (Bangladesh). U zou sinds 2007 een relatie gehad hebben met K.E. (...) (O.V. nummer 6.944.658). Niemand was op de hoogte van jullie relatie. De vader van K.E. (...) zou een leider geweest zijn van de 'Awami-League'. Haar vader zou gewild hebben dat K.E. (...) zou huwen met K. (...), eveneens een leider van de 'Awami-League'. In januari 2008 zou K. (...) haar een huwelijksvoorstel hebben gedaan. K.E. (...) zou geweigerd hebben te huwen met K. (...). Zij wilde liever met u huwen. Haar vader zou dit niet geaccepteerd hebben. K. (...) zou haar voor en na jullie huwelijk bedreigd hebben. K. (...) zou haar leven enorm moeilijk gemaakt hebben. Van juni 2008 tot januari 2010 zou K.E. (...) haar woning niet mogen verlaten hebben van haar vader. K. (...) zou op 11 augustus 2008 een valse rechtszaak hebben ingediend tegen u wegens verkrachting. Op 7 januari 2010 zou u in het geheim een afspraak hebben gemaakt met haar en zij zou stiekem de woning hebben verlaten. Samen met haar zou u naar Sylhet gegaan zijn. Op 8 januari 2010 zou u gehuwd zijn met K.E. (...) te Sylhet. Op 14 januari 2010 zou K.E. (...) Bangladesh hebben verlaten voor het Verenigd Koninkrijk ("VK"). Terwijl zij in het "VK" verbleef, zou u veel problemen hebben gekend. Op 20 mei 2010 zou K. (...) uit wraak uw vader hebben vermoord. U zou klacht neergelegd hebben tegen K. (...) op 20 mei 2010. Op 27 juli 2010 zou K. (...) een valse rechtszaak hebben ingediend tegen uw echtgenote, tegen u en uw broer wegens wapenbezit. K.E. (...) zou op 2 maart 2011 teruggekeerd zijn naar Bangladesh. U zou samen met haar in een hotel verbleven hebben. Op 11 maart 2011 zou ze opnieuw naar het "VK" zijn gereisd zonder u. Ze zou in april 2011 ontdekt hebben dat ze zwanger was van u. Op 14 april 2011 zou u veroordeeld zijn geweest tot zeven jaar gevangenschap betreffende de aanklacht aangaande verkrachting. U zou op 21 juli 2011 Bangladesh hebben verlaten. U zou naar India gereisd zijn. Op 19 september 2011 zou u een schip hebben genomen naar Italië. Vanuit Italië zou u op 30 oktober 2011 de trein hebben genomen naar Frankrijk. Uw echtgenote zou per vrachtwagen op 31 oktober 2011 naar Frankrijk hebben gereisd. Jullie zouden samen in Frankrijk hebben verbleven. Jullie dochter zou geboren zijn op 23 december 2011 in Frankrijk. Vanuit Frankrijk zouden jullie op 17 januari 2012 samen naar België zijn gekomen. U vroeg in België asiel aan samen met uw echtgenote K.E. (...) (O.V. nummer 6.944.658) op 17 januari 2012.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een originele geboorteakte van uw echtgenote, uw originele geboorteakte, een fotokopie van de geboorteakte van uw dochter, een originele huwelijksakte met vertaling, een originele toelatingskaart voor de universiteit van u, twee originele opleidingscertificaten van uw echtgenote, een originele badge van uw werk, een originele badge van het werk van uw echtgenote, twee originele boekjes die u zou geschreven hebben, een originele overlijdensakte van uw vader, gecertificeerde juridische documenten betreffende de rechtszaak aangaande verkrachting tegen u, gecertificeerde juridische documenten betreffende de rechtszaak aangaande wapenbezit, een originele klacht die u heeft ingediend, een originele 'application' aangaande de verdwijning van uw broer en een origineel krantenartikel aangaande de moord op uw vader.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden, dat in hoofde van uw echtgenote K.E. (...) (O.V. nummer 6.944.658) een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. De problemen die uw echtgenote zou ondervonden hebben, werden als niet aannemelijk beschouwd. Daarnaast bleek dat uw echtgenote een verblijf in het Verenigd Koninkrijk heeft verzwegen en dat jullie niet samen vanuit India, via Frankrijk naar België zouden hebben gereisd zoals initieel aangegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ"). Hiervoor verwijst het CGVS naar de beslissing van uw echtgenote. Dit impliceert dat de geloofwaardigheid van de problemen die u zou ondervonden hebben als gevolg van de beweerde problemen van uw echtgenote met K. (...) reeds wordt ondermijnd.

Verder kan er om volgende redenen geen geloof worden gehecht aan de beweerde twee rechtszaken die tegen u zouden zijn ingediend.

Wat betreft de rechtszaak aangaande verkrachting kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. U kon voor deze rechtszaak geen elementaire gegevens aanreiken zoals namen van

toonaangevende personen betreffende de juridische procedure zoals de rechter, de 'officer in charge' en de 'investigating officer' (zie gehoorverslag CGVS p.9). U kon ook geen overzicht geven van de hoorzittingen die zouden hebben plaatsgevonden (zie gehoorverslag CGVS p.9). Nochtans zou u dit op eenvoudige wijze kunnen teruggevonden hebben in de door u aangebrachte documenten, zoals u zelf herhaaldelijk aangaf. Ter staving van de beweerde rechtszaak legde u een bundel juridische documenten neer (zie document 10, groene map). Deze documenten werden overlopen met een Bengaalse tolk. Daaruit bleek dat u geen recente 'order sheet' neerlegde (zie gehoorverslag CGVS p.10). De 'order sheet' is nochtans in Bangladesh het belangrijkste juridisch document dat de meest recente stappen weergeeft die in de procedure genomen zijn (zie document 3, blauwe map). Nadat het vonnis werd gevelde kan aangenomen worden dat er nog een 'order sheet' werd opgesteld. U legde deze echter niet neer. Het CGVS heeft dan ook geen zicht op wat er allemaal nog in de rechtszaak gebeurde nadat het vonnis werd uitgesproken. Het CGVS wijst er tevens op dat vervalste documenten veelvuldig voorkomen in Bangladesh (zie document 2, blauwe map).

Aangaande de tweede rechtszaak betreffende wapenbezit kunnen de volgende opmerkingen geformuleerd worden.

Zo legde u en uw echtgenote tegenstrijdige verklaringen af over deze beweerde rechtszaak. U stelde dat het **politie-inspecteur H. (...)** was die de zaak heeft ingediend, weliswaar op voorspraak van K. (...) (zie gehoorverslag CGVS p.10). Uw echtgenote gaf aan dat de rechtszaak werd ingediend door **K. (...)** (zie gehoorverslag CGVS K.E. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.12). Uw echtgenote stelde dat **u zelf, uw echtgenote en uw broer** werden beschuldigd (zie gehoorverslag CGVS K.E. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.12). U gaf aan dat **u, uw echtgenote, uw broer en twee vrienden** werden beschuldigd (zie gehoorverslag CGVS p.9). U gaf aan dat er nog **geen vonnis is uitgesproken** maar dat het elk moment kan gebeuren (zie gehoorverslag CGVS p.9). Uw echtgenote verklaarde duidelijk dat er reeds **een vonnis werd gevelde**, al wist ze niet wanneer (zie gehoorverslag CGVS K.E. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.12). Bovenstaande tegenstrijdigheden ondermijnen het geloof in het bestaan van deze rechtszaak.

Ook voor deze rechtszaak legde u een bundel juridische documenten neer (zie document 11, groene map). Wederom bracht u geen recente 'order sheet' aan zo bleek nadat de documenten werden overlopen met een Bengaalse tolk (zie gehoorverslag CGVS p.11). Het CGVS heeft dan ook geen zicht op het verdere verloop van de procedure. Daarenboven moeten documenten gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen, wat hier geenszins het geval was. Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan de beweerde rechtszaak.

Vervolgens beweerde u dat uw vader zou vermoord zijn door K. (...) (zie gehoorverslag CGVS p.14). Ter staving bracht u een overlijdensakte aan, een klacht die u zou ingediend hebben en een krantenartikel (zie document 9, 12 en 14, groene map). Zo dient opgemerkt te worden dat het merkwaardig is dat de overlijdensakte pas meer dan een jaar na het overlijden van uw vader werd opgesteld (zie document 9, groene map). De overlijdensakte lijkt dan ook een gesolliciteerd karakter te vertonen. De overlijdensakte verwijst naar de naam van uw vader als A.G. (...), terwijl in de klacht zijn naam wordt aangegeven als H.A.G. (...) (zie document 12, groene map). Uw broer zou ontvoerd zijn op 19 januari 2012, u legde hiervan een 'application' voor (zie gehoorverslag CGVS p.8 en document 13, groene map). Het is opvallend dat u dit niet hebt aangegeven in uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ"). Het is correct dat het interview bij de "DVZ" een beperkte duur heeft (zie gehoorverslag CGVS p.14). Echter is dit een element dat u wel had kunnen aangeven gezien de ernst ervan. Verder wijst het CGVS er op dat alle mogelijke documenten in Bangladesh vervalst kunnen worden (zie document 2, blauwe map). Het krantenartikel heeft dan ook geen enkele waarde gezien dit tegen betaling kan verkregen worden (zie document 14, groene map). Het CGVS hecht dan ook geen geloof aan de bewering dat K. (...) achter de dood en ontvoering van uw vader en broer zou zitten. Immers werden zowel uw verklaringen als die van uw echtgenote reeds danig ondermijnd met betrekking tot de beweerde problemen met K. (...).

Verder dient er te worden vastgesteld dat u of uw echtgenote **geen asielaanvraag** hebt ingediend in Frankrijk hoewel u hiertoe wel de kans had gezien een langdurig verblijf. Toen u werd gevraagd waarom u dit niet gedaan hebt, antwoordde u dat het u werd afgeraden omdat Bangladesh in Frankrijk als veilig land wordt beschouwd (zie gehoorverslag CGVS p.4). Dit is echter geen afdoende reden aangezien Frankrijk gebonden is aan de kwalificatierichtlijn en dus bescherming moet bieden aan zij die dit nodig hebben. U of uw echtgenote hadden op zijn minst kunnen proberen om asiel aan te vragen. Immers van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze

worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat u eerst naar België bent gereisd en daar pas een asielaanvraag hebt ingediend terwijl u hiertoe ook de mogelijkheid had in het Frankrijk (gezien een langdurig verblijf) is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt als dusdanig verder de geloofwaardigheid van de door u en uw echtgenote aangehaalde vrees.

Voorts kan er weinig geloof worden gehecht aan uw beweerde reisweg. U zou vanuit India op 19 september 2011 een schip hebben genomen naar Italië. U zou bijna een maand op dat schip hebben verbleven (zie gehoorverslag CGVS p.6). Het is opvallend dat u weinig details over het schip kon vertellen behalve dat het een cargoschip betrof en groot was (zie gehoorverslag CGVS p.6). U kon ook niet aangeven waar u precies zou zijn aangemeerd in Italië (zie gehoorverslag CGVS p.6). Gezien u verklaarde dat het een vreselijke ervaring was, mag en kan enigszins verwacht worden dat u daar meer informatie over kunt verschaffen, al was het maar het meedelen van uw eigen ervaringen. U kwam echter niet verder dan dat het altijd donker was, u tussen de cargo zat en u wat fruit bij had (zie gehoorverslag CGVS p.6).

Verder dient er nog gewezen te worden op de verschillende opvallende tegenstrijdige verklaringen over enkele kernelementen aangaande uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenote. Zo gaf uw echtgenote aan dat er slechts **twee personen**, met name twee getuigen aan uw zijde aanwezig waren bij jullie huwelijk (zie gehoorverslag CGVS K.E. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.10). U gaf aan dat er **drie of vier vrienden** van u aanwezig waren (zie gehoorverslag CGVS p.3). Uw echtgenote stelde dat ze haar vader na het huwelijk nog heeft **gebeld en met hem heeft gesproken** (zie gehoorverslag CGVS K.E. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.10). U daarentegen gaf aan dat uw echtgenote na het huwelijk **geen contact** meer had met haar familie (zie gehoorverslag CGVS p.14). Het is weinig aannemelijk dat u dit niet zou weten gezien de beweerde problemen met de familie van uw echtgenote. Uw echtgenote zou u **gebeld** hebben op 7 januari 2010 om samen weg te vluchten (zie gehoorverslag CGVS K.. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.10). U daarentegen gaf aan dat uw echtgenote in de periode dat ze de woning niet mocht verlaten nooit gebeld heeft. Het contact tussen jullie beiden zou verlopen zijn **via een tussenpersoon** (zie gehoorverslag CGVS p.14). Nergens gaf uw echtgenote aan dat het contact verliep met behulp van een tussenpersoon. Uw echtgenote zou enkel de huisbediende hebben omgekocht (zie gehoorverslag CGVS K.E. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.11). U en uw echtgenote legden dusdanig veel tegenstrijdige verklaringen af dat deze de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen danig ondermijnen.

Tevens wijst het CGVS er nog op dat u ook geen sluitend bewijs van uw identiteit voorlegde. U legde een geboorteakte neer zonder foto (zie document 1, groene map). Nochtans zou u een identiteitskaart gehad hebben in Bangladesh maar u zou deze waarschijnlijk verloren hebben (zie gehoorverslag CGVS p.7). Het kaartje van uw werk is geenszins een bewijs van uw identiteit (zie document 6, groene map). Daarenboven stipt het CGVS aan dat u beweerde dat uw volledige naam A.M. (...) is (zie gehoorverslag CGVS p.2). Echter verwijzen uw huwelijksakte en toelatingskaart van de universiteit naar de naam M.A.M. (...), wat tegenstrijdig is aan uw geboorteakte (zie document 3 en 4, groene map). Het CGVS heeft dan ook geen enkele zekerheid over uw identiteit. Het is ook opvallend dat u uw geboorteakte én de overlijdensakte van uw vader liet opvragen bij de autoriteiten nadat de beweerde rechtszaken waren ingediend tegen u.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De geboorteakte van uw dochter kan aanvaard worden maar is geen bewijs van uw identiteit (zie document 15, groene map). De twee zelfgeschreven boekjes kunnen aanvaard worden (zie document 8, groene map). Het CGVS stipt nog aan dat u nergens hebt vermeld dat uw werk, of uw beweerd lidmaatschap van de Bangladesh Nationalist Party ("BNP") aan de basis lagen van uw vertrek uit Bangladesh. U legde ook geen enkel bewijs neer dat u lid was van de "BNP".

De overige documenten die werden neergelegd door u maar betrekking hebben op uw echtgenote werden besproken in de beslissing van uw echtgenote. De beweerde problemen die uw echtgenote zouden overkomen zijn, worden eveneens besproken in de beslissing van uw echtgenote. Hiervoor wordt verwezen naar de beslissing van uw echtgenote K.E. (...) (O.V. nummer 6.944.658).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Pitapoy (Bangladesh). U zou sinds 2007 een relatie gehad hebben met M.A. (...) (O.V. nummer 6.944.658). Niemand was op de hoogte van jullie relatie. Uw vader zou een leider geweest zijn van de 'Awami-League'. Uw vader zou gewild hebben dat u zou huwen met K. (...), eveneens een leider van de Awami-League'. In januari 2008 zou K. (...) u een huwelijksvoorstel hebben gedaan. U zou geweigerd hebben te huwen met K. (...). U wilde liever met A.M. (...) huwen. Uw vader zou dit niet geaccepteerd hebben. K. (...) zou u voor en na uw huwelijk bedreigd hebben. K. (...) zou het uw leven enorm moeilijk gemaakt hebben. Van juni 2008 tot januari 2010 zou u uw woning niet mogen verlaten hebben van uw vader. K. (...) zou op 11 augustus 2008 een valse rechtszaak hebben ingediend tegen A.M. (...) wegens verkrachting. Op 7 januari 2010 zou u in het geheim een afspraak hebben gemaakt met A.M. (...) en u zou stiekem uw woning hebben verlaten. Samen met A.M. (...) zou u naar Sylhet gegaan zijn. Op 8 januari 2010 zou u gehuwd zijn met A.M. (...) te Sylhet. Op 14 januari 2010 zou u Bangladesh hebben verlaten voor het Verenigd Koninkrijk ("VK"). Terwijl u in het "VK" verbleef, zou uw echtgenoot A.M. (...) veel problemen hebben gekend. Op 20 mei 2010 zou K. (...) uit wraak uw schoonvader hebben vermoord. Uw echtgenoot zou klacht neergelegd hebben tegen K. (...) op 20 mei 2010. Op 27 juli 2010 zou K. (...) een valse rechtszaak hebben ingediend tegen uw echtgenoot, tegen u en uw schoonbroer wegens wapenbezit. U zou op 2 maart 2011 teruggekeerd zijn naar Bangladesh. U zou samen met A.M. (...) in een hotel verbleven hebben. Op 11 maart 2011 zou u opnieuw naar het "VK" zijn gereisd zonder uw echtgenoot. U zou in april 2011 ontdekt hebben dat u zwanger was van uw echtgenoot. Op 14 april 2011 zou uw echtgenoot veroordeeld zijn geweest tot zeven jaar gevangenschap betreffende de aanklacht aangaande verkrachting. Uw echtgenoot zou op 21 juli 2011 Bangladesh hebben verlaten. Hij zou naar India gereisd zijn. Op 19 september 2011 zou hij een schip hebben genomen naar Italië. Vanuit Italië zou hij op 30 oktober 2011 de trein hebben genomen naar Frankrijk. U zou per vrachtwagen op 31 oktober 2011 naar Frankrijk hebben gereisd. Jullie zouden samen in Frankrijk hebben verbleven. Jullie dochter zou geboren zijn op 23 december 2011 in Frankrijk. Vanuit Frankrijk zouden jullie op 17 januari 2012 samen naar België zijn gekomen. U vroeg in België asiel aan samen met uw echtgenoot M.A. (...) (O.V. nummer 6.944.658) op 17 januari 2012.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde uw echtgenoot M.A. (...) (O.V. nummer 6.944.658) volgende documenten voor: een originele geboorteakte van uw echtgenoot, uw originele geboorteakte, een fotokopie van de geboorteakte van uw dochter, een originele huwelijksakte met vertaling, een originele toelatingskaart voor de universiteit van uw echtgenoot, twee originele opleidingscertificaten van u, een originele badge van uw werk, een originele badge van het werk van uw echtgenoot, twee originele boekjes die uw echtgenoot zou geschreven hebben, een originele overlijdensakte van uw schoonvader, gecertificeerde juridische documenten betreffende de rechtszaak aangaande verkrachting tegen uw echtgenoot, gecertificeerde juridische documenten betreffende de rechtszaak aangaande wapenbezit, een originele klacht die uw echtgenoot heeft ingediend, een originele 'application' aangaande de verdwijning van uw schoonbroer en een origineel krantenartikel aangaande de moord op uw schoonvader.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Uit informatie verkregen van het United Kingdom Border Agency ("UKBA"), waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie document 1, blauwe map), blijkt dat u in het bezit bent geweest van een Bengaals paspoort en dat u met dit paspoort op 19 november 2009 een visum heeft aangevraagd (en ook verkregen) voor het Verenigd Koninkrijk ("VK") te Dhaka en dat u op 10 juni 2011 een 'Biometric Residence Permit' te South Shields (Verenigd Koninkrijk) heeft aangevraagd (en ook verkregen).

Vooreerst hebt u deze informatie bij uw asielaanvraag en in uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") verzwegen voor de Belgische asielinstanties. U verklaarde in het kader van uw asielaanvraag in België bij de "DVZ" immers dat u nooit elders in de Europese Unie ("EU") verbleef of in het bezit was van visa of verblijven in andere lidstaten van de "EU". U zou Bangladesh verlaten hebben op 15 augustus 2011 voor India. U zou samen met uw echtgenoot vanuit India via Italië en Frankrijk naar België hebben gereisd (zie verklaring "DVZ", punt 21-35).

Toen het CGVS u vragen stelde over de geboorteplaats van uw dochter, gaf u aan dat u in het "VK" hebt verbleven (zie gehoorverslag CGVS p.3). Uiteindelijk stelde u dat u Bangladesh reeds verliet op 14 januari 2010 voor het "VK" en dat u terugkeerde naar Bangladesh op 2 maart 2011 én dat u opnieuw naar het "VK" reisde op 11 maart 2011 (zie gehoorverslag CGVS p.3). U zou tot 31 oktober 2011 in het "VK" hebben verbleven waarna u per vrachtwagen naar Frankrijk zou hebben gereisd. Uw echtgenoot zou pas op 21 juli 2011 Bangladesh hebben verlaten. Uw echtgenoot zou vanuit Bangladesh naar Frankrijk zijn gekomen (zie gehoorverslag CGVS p.3 en p.4). Niettegenstaande u deze verblijven uiteindelijk wel hebt vermeld voor het CGVS, ondermijnt deze vaststelling verder uw algehele geloofwaardigheid. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Echter blijkt dat u de Belgische asielinstanties bewust hebt willen misleiden.

Sinds 2007 zou u reeds problemen hebben gekend in Bangladesh met K. (...) omdat u niet op zijn huwelijksvoorstel wilde ingaan. Uw familie zou tevens geen contact meer willen met u omwille van het afgewezen huwelijksvoorstel en uw huidig huwelijk. Echter kan om volgende redenen geen geloof worden gehecht aan de beweerde problemen die u zou ondervonden hebben in Bangladesh.

Uw relaas bevat immers diverse oppervlakkige en dusdanige tegenstrijdige verklaringen waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op de helling komt te staan.

Zo is het merkwaardig dat u niet eens de volledige naam kent van K. (...), ofschoon deze persoon u een huwelijksvoorstel deed, u hem elke dag zag én hij in contact stond met uw vader (zie gehoorverslag CGVS p.7, p.8 en p.9). U stelde dat uw vader akkoord ging met het huwelijksvoorstel omdat op die manier de partij, 'de Awami-League' sterker zou worden (zie gehoorverslag CGVS p.8). Echter gaf u bij de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") dd.13 maart 2012 aan dat uw vader wilde dat u huwde met K. (...) omdat zo de eigen positie van uw vader binnen de partij zou vergroten (zie vragenlijst CGVS, punt 3.5 p.3). Toen het CGVS u hiermee confronteerde, stelde u dat dit waar was zonder dit verder toe te lichten (zie gehoorverslag CGVS p.8). U beweerde dat u van juni 2008 tot januari 2010 uw woning niet mocht verlaten. U stelde eerst uitdrukkelijk dat u de woning nooit verliet (zie gehoorverslag CGVS p.10). Echter blijkt uit de informatie van het "UKBA" dat u op 19 november 2009 wel een visum hebt aangevraagd te Dhaka (zie document 1, blauwe map). Toen het CGVS u hiermee

confronteerde, wijzigde u uw verklaringen dat u dat was vergeten en dat u niet veel buiten kwam. Uw man zou alles gedaan hebben, om tot slot aan te geven dat u wel naar buiten ging maar in het geheim (zie gehoorverslag CGVS p.11). Dit kan echter niet overtuigen aangezien u eerst aanbracht dat u nooit uw woning verliet. U gaf aan dat K. (...) uw slaapkamer zou zijn binnengedrongen en u zou verwond hebben met een mes waardoor u littekens zou hebben op uw borst (zie gehoorverslag CGVS p.8). Het CGVS merkt op dat u geen medisch attest voorlegde, waaruit eventueel zou kunnen blijken dat u littekens heeft. Het CGVS is dan ook niet bij machte om te beoordelen of de eventuele littekens het gevolg waren van een aanval van K. (...).

Het CGVS stelde ook meerdere tegenstrijdigheden vast tussen uw verklaringen en die van uw echtgenoot M.A. (...) (O.V. nummer 6.944.658). Zo gaf u aan dat er slechts **twee personen**, met name twee getuigen aan de zijde van uw echtgenoot, aanwezig waren bij uw huwelijk (zie gehoorverslag CGVS p.10). Uw echtgenoot gaf aan dat er **drie of vier vrienden** van hem aanwezig waren (zie gehoorverslag CGVS M.A. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.3). U stelde dat u uw vader na uw huwelijk nog hebt **gebeld en met hem hebt gesproken** (zie gehoorverslag CGVS p.10). Uw echtgenoot daarentegen gaf aan dat u na het huwelijk **geen contact** meer had met uw familie (zie gehoorverslag CGVS M.A. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.14). Het is weinig aannemelijk dat uw echtgenoot dit niet zou weten gezien de beweerdde problemen aangaande uw familie. U zou uw echtgenoot **gebeld** hebben op 7 januari 2010 om samen weg te vluchten (zie gehoorverslag CGVS p.10). Uw echtgenoot daarentegen gaf aan dat u hem in de periode dat u de woning niet mocht verlaten nooit gebeld heeft. Het contact tussen jullie beiden zou verlopen zijn **via een tussenpersoon** (zie gehoorverslag CGVS M.A. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.14). Nergens hebt u aangegeven dat het contact tussen u en uw echtgenoot verliep met behulp van een tussenpersoon. U zou enkel de huisbediende hebben omgekocht (zie gehoorverslag CGVS p.11). U en uw echtgenoot legden dusdanig veel tegenstrijdige verklaringen af dat deze de geloofwaardigheid van uw beweerdde problemen danig ondermijnen.

Verder kan er geen geloof worden gehecht aan de beweerdde rechtszaak (wapenbezit) die ingediend zou zijn tegen u en uw echtgenoot in juli 2010 om volgende redenen.

Ten eerste legden u en uw echtgenoot tegenstrijdige verklaringen af over de beweerdde rechtszaak. U gaf aan dat de rechtszaak werd ingediend door **Kabir** (zie gehoorverslag CGVS p.12). Uw echtgenoot stelde echter dat het **politie-inspecteur H. (...)** was die de zaak heeft ingediend, weliswaar op voorspraak van K. (...) (zie gehoorverslag CGVS M.A. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.10). U stelde dat **uzelf, uw echtgenoot en de broer van uw echtgenoot** werden beschuldigd (zie gehoorverslag CGVS p.12.). Uw echtgenoot gaf aan **dat u, uw echtgenoot zelf en de broer van uw echtgenoot en twee vrienden** werden beschuldigd (zie gehoorverslag CGVS M.A. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.9). U verklaarde duidelijk dat er reeds **een vonnis werd geveld**, al wist u niet wanneer (zie gehoorverslag CGVS p.12). Uw echtgenoot daarentegen gaf aan dat er nog **geen vonnis is uitgesproken** maar dat het elk moment kan gebeuren (zie gehoorverslag CGVS M.A. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.9). Bovenstaande tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van de rechtszaak.

Ten tweede gaf u aan dat u in maart 2011 Bangladesh opnieuw binnenkwam met uw eigen paspoort (zie gehoorverslag CGVS p.3 en p.4). Het is weinig aannemelijk dat u zomaar Bangladesh met uw eigen paspoort op 2 maart 2011 kon binnenkomen nadat er een rechtszaak tegen u was opgestart in juli 2010. Minstens is het niet aannemelijk dat u het risico nam om, indien er werkelijk een rechtszaak tegen u hangende zou zijn, met uw eigen documenten legaal op 11 maart 2011 het land te verlaten voor het "VK" (zie gehoorverslag CGVS p.4 en p.11). Dit alles ondermijnt de geloofwaardigheid van de beweerdde rechtszaak. U legde dit paspoort overigens niet voor zodat u het CGVS geen kijk geeft op uw beweerdde reizen. Hiernaar gevraagd gaf u enkel zeer stereotiep aan dat u uw paspoort kwijt zou zijn. Het lijkt er dan ook eerder op dat u niet bereid bent dit paspoort voor te leggen daar de inhoud niet overeenkomt met uw verklaringen.

Ten derde legde uw echtgenoot betreffende deze rechtszaak juridische documenten neer (zie document 11, groene map). Deze documenten werden overlopen met een Bengaalse tolk en daaruit bleek dat uw echtgenoot geen recente 'order sheet' neerlegde (zie gehoorverslag CGVS M.A. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.11). Het CGVS heeft dan ook geen zicht op de volledige juridische procedure. Gezien documenten gepaard moeten gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is, kan er geen geloof worden gehecht worden aan de documenten. Het CGVS stipt aan dat juridische documenten veelvuldig worden vervalst in Bangladesh (zie document 2, blauwe map). Het

CGVS hecht dan ook geen geloof aan de documenten en de beweerde rechtszaak, zoals tevens werd aangehaald in de beslissing van uw echtgenoot.

Vervolgens dient er te worden vastgesteld dat u **geen asielaanvraag** hebt ingediend in het Verenigd Koninkrijk hoewel u hiertoe wel de kans had gezien meerdere verblijven. Toen u werd gevraagd waarom u dit niet gedaan hebt, antwoordde u dat u dat niet hebt gedaan omdat u alleen was en u een studente was (zie gehoorverslag CGVS p.4). Dit is echter geen afdoende reden aangezien het Verenigd Koninkrijk gebonden is aan de kwalificatierichtlijn en dus bescherming moet bieden aan zij die dit nodig hebben. U verbleef samen met uw echtgenoot van 31 oktober 2011 tot 17 januari 2012 in Frankrijk (zie gehoorverslag CGVS p.4). In Frankrijk hebben jullie tevens ook geen asiel aangevraagd ondanks een langdurig verblijf (zie gehoorverslag CGVS p.4 en zie gehoorverslag CGVS M.A. (...) O.V. nummer 6.944.658 p.4). U en uw echtgenoot stelden dat dit niet kon omdat Bangladesh in Frankrijk als veilig land wordt beschouwd (zie gehoorverslag CGVS p.4). Dit is echter geen afdoende reden aangezien jullie op zijn minst hadden kunnen proberen om asiel aan te vragen. Immers van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Het feit dat u eerst naar België bent gereisd en daar pas een asielaanvraag hebt ingediend terwijl u hiertoe ook de mogelijkheid had in het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk is een indicatie dat u en uw echtgenoot internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten en ondermijnt als dusdanig verder de geloofwaardigheid van de door u en uw echtgenoot aangehaalde vrees.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiaire Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De overige documenten die op u betrekking hebben, zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw geboorteakte (zie document 2, groene map) en opleidingscertificaten (zie document 5, groene map) kunnen aanvaard worden aangezien uw identiteit niet wordt betwist. Het kaartje van uw werk is geenszins een bewijs van identiteit (zie document 7, groene map). Overigens wierp u nergens op dat u omwille van uw werk Bangladesh zou hebben verlaten.

De overige documenten die werden neergelegd door uw echtgenoot M.A. (...) (O.V. nummer 6.944.658) en betrekking hebben op hem werden besproken in de beslissing van uw echtgenoot. De beweerde problemen die uw echtgenoot zouden overkomen zijn, worden eveneens besproken in de beslissing van uw echtgenoot. Hiervoor wordt verwezen naar de beslissing van uw echtgenoot. Tot slot werd in hoofde van uw echtgenoot M.A. (...) (O.V. nummer 6.944.658) eveneens een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift verschillende artikels over de situatie in Bangladesh.

2. Inzake het beroep ingediend door tweede verzoekende partij

2.1. Tweede verzoekende partij is niet ter terechtzitting verschenen en is evenmin vertegenwoordigd. Het beroep dient derhalve met toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, te worden verworpen.

3. Inzake het beroep ingediend door eerste verzoekende partij (verder: verzoeker)

3.1. Over de gegrondheid van het beroep

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.3. Verzoeker voert als eerste middel de “*Schending van art. 1 A van de Vluchtelingenconventie, manifeste appreciatiefout, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, schending van art. 6 EVRM en schending van de Vreemdelingenwet*” aan. Daarnaast beroept hij zich op een “*Schending van art. 48/4 §2, c Vreemdelingenwet, art. 1 A van de Vluchtelingenconventie, manifeste appreciatiefout en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel*”.

3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kregen zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken konden neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3.5. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 6 EVRM, antwoordt de Raad dat artikel 6 van het EVRM niet van toepassing is op geschillen betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008; RvS 7 juli 2006, nr. 161.169; RvS 19 maart 2010, nr. 202.142).

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

4.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om hun voorgehouden problemen geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr.

134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissingen moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

4.3. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift vooreerst aan dat *“zowel het gehoor van eerste verzoeker bij het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen als dat van tweede verzoekers echtgenote in het Engels verliep waarbij er naar verzoekers toe in het Bengali en in de derde persoon werd getolkt.*

Echter bepaalt art. 51/4 Vreemdelingenwet dat het onderzoek van de asielaanvraag in het Nederlands dan wel het Frans gebeurt” en zijn dus van mening dat de Vreemdelingenwet is geschonden, met name *“de proceduretaal”*. De Raad antwoordt dat verzoeker er in deze verkeerdelijk van uitgaat dat de taal van de procedure en de taal van het verhoor dezelfde moeten zijn (RvS 17 juni 2002, nr. 107.897). Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat uit artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk die de verklaringen van de asielzoeker vertaalt dit rechtstreeks moet doen in de taal van de procedure, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend het Nederlands moet zijn (RvS 6 januari 2003, nr. 114.257 van en RvS 9 maart 2004, nr. 128.986). Artikel 51/4 Vreemdelingenwet is niet geschonden omdat de tolk zich bij het interview bediende van een andere taal dan de proceduretaal (RvS 3 september 2008, nr. 185.993).

4.4. De Raad benadrukt dat voor iedere vorm van internationale bescherming, voor de vluchtelingenstatus en voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op de verzoekende partij berust. Deze dient ter staving van het verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van het verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekende partij en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

4.4.1. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoekers echtgenote K.E. niet aan deze medewerkingsplicht heeft voldaan nu zij aanvankelijk beweerde dat zij Bangladesh verlaten had op 15 augustus 2011 en vanuit India via Italië en Frankrijk naar België te hebben gereisd, dat ze nooit elders in de Europese Unie had verbleven, nooit een paspoort heeft aangevraagd of in het bezit was geweest van een visa in andere lidstaten van de Europese Unie (zie verklaring “DVZ”, punt 21-35). Uit de aan het administratieve dossier gevoegde informatie van het *“United Kingdom Border Agency”* blijkt dat verzoekers echtgenote in het bezit is van een Bengaals paspoort en ze hiermee op 19 november 2009 te Dhaka een visum aangevraagd en ook verkregen heeft voor het Verenigd Koninkrijk en dat verzoekers echtgenote op 10 juni 2011 een ‘Biometric Residence Permit’ te South Shields (Verenigd Koninkrijk) heeft aangevraagd en verkregen. Tijdens het gehoor op het CGVS gaf verzoekers echtgenote dan toe dat ze Bangladesh reeds verliet op 14 januari 2010, dus een week na haar huwelijk met verzoeker op 8 januari 2010 en met een studentenvisum naar het Verenigd Koninkrijk reisde. Hier voegde ze aan toe dat ze op 2 maart 2011 terugkeerde naar Bangladesh en terug naar het Verenigd Koninkrijk reisde op 11 maart 2011 (zie gehoorverslag verzoekers echtgenote CGVS p.3). Verzoekers echtgenote zou dan tot 31 oktober 2011 in het Verenigd Koninkrijk hebben verbleven en daarna per vrachtwagen naar Frankrijk zijn gereisd (zie gehoorverslag CGVS verzoekers echtgenote p.3 en p.4). Verzoekers echtgenote gaf als verklaring voor het feit dat ze deze informatie had verzwegen *“Ik ging naar Frankrijk, ik wilde asiel aanvragen maar dat aanvaarden ze niet want Bangladesh is een veilig land dus dat ging niet om asiel aan te vragen. En dan met kind en man kwam ik naar België. Ik kon de waarheid niet vertellen”* (zie gehoor verzoekers echtgenote CGVS p.4). Er kan dus slechts worden vastgesteld dat verzoekers echtgenote bewust gekozen heeft om te trachten de Belgische Vreemdelingenwet te omzeilen. Dit is in zoverre van belang dat niet aannemelijk is dat verzoekers echtgenote haar land diende te ontvluchten nu ze niet aantoonde met welke financiële middelen en steun ze dan wel tweemaal naar het Verenigd Koninkrijk kon vertrekken. Immers verzoeker was slechts één

week gehuwd toen zijn echtgenote vertrok en hij toont niet aan hoe hij haar visumaanvraag en vertrek kon ondersteunen.

4.5. Uit verzoekers verklaringen en uit het administratieve dossier blijkt dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten omwille van de problemen die hij ondervonden heeft met K., een leider van de Awami-League. Verzoekers echtgenotes vader wilde zijn dochter laten huwen met K.. In januari 2008 zou K. verzoekers echtgenote ten huwelijk hebben gevraagd, wat ze weigerde omdat ze liever met verzoeker wou trouwen. Verzoeker en zijn echtgenote zouden om die reden worden gevisieerd door K.. Zo zou K. ten onrechte twee rechtszaken tegen verzoeker en zijn echtgenote hebben aangespannen en de vader van verzoeker hebben vermoord. De familie van verzoekers echtgenote zou tevens geen contact meer met haar willen omwille van het afgewezen huwelijksvoorstel en haar huidig huwelijk.

4.5.1. Aangezien K. aan de basis zou liggen van verzoekers problemen, heeft de commissaris-generaal tijdens het gehoor op het CGVS terecht doorgevraagd naar deze persoon. Uit verzoekers echtgenotes verklaringen blijkt dat zij een zeer beperkte kennis heeft over K., haar belager. Zelfs indien het verzoekschrift kan worden bijgetreden dat *“wanneer twee belangrijke leden van een politieke partij familie worden van elkaar, niet alleen deze leden maar ook de politieke partij zelf er sterker uit komt”*, dan nog weerlegt dit de ondermaatse kennis betreffende K. niet en blijft ze bij *“Hij is een gangster en terrorist”* (zie gehoor CGVS verzoekers echtgenote p. 7) en *“Ik weet niet veel van hem. Ik weet niet wat zijn kwalificaties zijn want ik had geen interesse, ik weet wel dat hij illegaal werk deed, drugs verkoop en terrorist”* en voorts was hij *“mager, rode ogen, grote, lang haar”* (zie gehoor CGVS verzoekers echtgenote p. 9). Dat verzoekers echtgenotes verklaringen aangaande haar belager die haar een huwelijksvoorstel zou hebben gedaan dermate oppervlakkig blijven, doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van haar asielmotieven.

4.5.2. Voorts kan uit het administratief dossier blijken dat verzoekers echtgenote verklaarde dat ze van juni 2008 tot januari 2010 haar woning niet mocht verlaten (zie gehoor CGVS verzoekers echtgenote p. 11: *“Niet volledig opgesloten, ik mocht niet buitengaan en broer waren altijd aanwezig”*). Haar initiële bewering dat ze het huis niet heeft verlaten tussen juni 2008 en januari 2010 (*“Nee”*, zie gehoor CGVS verzoekers echtgenote p. 11) wijzigde toen ze werd geconfronteerd met de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie van het “UKBA” op 19 november 2009 waaruit bleek dat ze wel een visum heeft aangevraagd te Dhaka in *“Dat ben ik vergeten. Ik moest niet veel buitengaan, het was mijn man die alles deed. Soms ging ik buiten maar in het geheim. [...] Ik kocht de ‘house servant’ om en ging buiten”* (zie gehoor CGVS verzoekers echtgenote p. 11).

4.5.3. Naast vage en niet geloofwaardige verklaringen, werden door de commissaris-generaal terecht een aantal tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote onderling. Zo liepen hun verklaringen betreffende het aantal getuigen die aanwezig waren op hun huwelijk uiteen, alsook betreffende het feit of verzoekers echtgenote na hun huwelijk nog contact zou hebben gehad met haar familie en betreffende het feit of het onderlinge contact gedurende de periode dat verzoekers echtgenote opgesloten zat al dan niet via een tussenpersoon verliep (zie gehoor CGVS verzoeker p. 3, 13, 14 en zie gehoor verzoekers echtgenote p. 10, 11). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoekers asielaanvraag verder gaat dan een verzonnen verhaal. Geenszins worden elementen aangebracht waaruit de waarachtigheid van het beweerde huwelijksaanzoek van K., minstens niet dat dit de beweerde gevolgen heeft meegebracht met name de twee rechtszaken tegen verzoeker en zijn echtgenote.

4.5.4. Wat betreft de rechtszaak die tegen verzoeker zou zijn aangespannen aangaande de verkrachting en de vaststelling dat verzoeker geen elementen zoals de *“officer in charge”* of de *“investigating officer”* kon vermelden tijdens het gehoor op het CGVS, verweert verzoeker zich door te stellen dat *“het absoluut niet opgaat dat men van eerste verzoeker verwacht dat hij zijn voorgebrachte documenten volledig uit het hoofd zou leren alvorens hij wordt verhoord door het CGVS”*. Dergelijk verweer is niet ernstig nu van verzoeker geenszins wordt verwacht elk detail van het onderzoek te kennen, maar er wel van kan worden uitgegaan dat hij elementaire zaken zou kennen zoals de persoon die belast is met het onderzoek en waarmee verzoeker ongetwijfeld veelvuldig mee in contact moet zijn gekomen. Om dergelijke informatie te verschaffen is bezwaarlijk een grondige studie van het volledige dossier nodig. Indien verzoeker geen recente ordersheet kan bekomen omdat hij niet meer in contact kan komen met de autoriteiten, dan nog blijft de vaststelling staande dat verzoeker in gebreke bleef een overzicht te geven van de gehoorzittingen die zouden hebben plaatsgevonden (zie gehoor CGVS. p. 9) en hij via zijn Bengaalse advocaat over voldoende mogelijkheden beschikte.

Verzoeker verklaart zich niet akkoord met het feit dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing erop heeft gewezen dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat vervalste documenten veelvuldig voorkomen in Bangladesh. Volgens verzoeker creëert het CGVS op deze manier *“een situatie waarin het voor asielzoekers uit Bangladesh eenvoudigweg onmogelijk wordt om relevante en voor verwerende partij aanvaardbare en geldige officiële documenten voor te leggen ter ondersteuning van een asielaanvraag”*. De Raad antwoordt dat de bewijskracht tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort. Bovendien zijn de door verzoeker neergelegde documenten aangaande de rechtszaken slechts één element in de beraadslaging geweest en dienen documenten, om enige bewijswaarde te hebben, hoe dan ook te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat *in casu* niet het geval is. Verzoekers hypothetische opmerkingen in dit verband in het verzoekschrift kunnen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen.

4.5.5. Wat betreft de rechtszaak omwille van wapenbezit, legden verzoeker en zijn echtgenote wederom uiteenlopende verklaringen af betreffende enerzijds tegen wie de zaak werd aangespannen en anderzijds of er al dan niet een vonnis zou zijn uitgesproken in de zaak. Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift dat het geen tegenstrijdigheden betreffen, en verwijst naar de context die zou blijken uit de gehoorverslagen waaruit zou voortvloeien dat hun onderlinge verklaringen wel degelijk overeenstemmen. De Raad neemt dit verweer niet aan aangezien verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat de zaak *“wachtende op het verdict is”* terwijl verzoekers echtgenote verklaarde dat er wel al een verdict was, net zoals verzoekers echtgenote verklaarde dat zijzelf, verzoeker en verzoekers broer werden beschuldigd terwijl verzoeker aangaf dat hij zelf, verzoekers echtgenote, zijn broer en twee vrienden werden aangeklaagd (zie gehoor CGVS verzoekers echtgenote p. 11-12 en gehoor CGVS verzoeker p. 9-10). De *post factum* uitleg in het verzoekschrift vermag hieraan geen afbreuk te doen. Hierbij voegt zich nog de vaststelling dat verzoekers echtgenote in maart 2011 Bangladesh opnieuw binnenkwam met haar eigen paspoort (zie gehoor CGVS verzoekers echtgenote p.3 en p.4), terwijl er een rechtszaak tegen verzoekers echtgenote was opgestart op 27 juli 2010 (zie gehoor CGVS verzoekers echtgenote p.11). Het is inderdaad niet aannemelijk dat verzoekers echtgenote het risico nam om met haar eigen documenten het land te verlaten. Het feit dat de *“charge sheet”* in de zaak pas zou dateren van 18 november 2011, zoals verzoeker voorhoudt in zijn verzoekschrift, doet hier geen afbreuk aan.

4.6. De Raad treedt tenslotte de commissaris-generaal bij waar deze in de bestreden beslissing aangaf dat niet kan blijken dat verzoeker internationale bescherming dringend noodzakelijk achtte wanneer hij pas een asielaanvraag heeft ingediend in België terwijl hij hiertoe ook de mogelijkheid had in Frankrijk. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag inderdaad redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen argumenten aan ter verdediging, zodat deze vaststelling staande blijft en de Raad deze tot de zijne maakt.

4.7. Voorts onderneemt verzoeker geen ernstige poging om de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissingen en het opwerpen van ongefundeerde verwijten aan het adres van de commissaris-generaal zoals *“Verzoekers betreuren dat verwerende partij blijkbaar niet op de hoogte is van deze essentiële kenmerken van de islam en vragen zich dan ook af of men op deze manier, met zulk gebrek aan achtergrondkennis, wel correct kan oordelen over hun asielaanvraag”*, wat de conclusies in de bestreden beslissingen niet kan weerleggen. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissingen overeind.

4.8. De aan het administratief dossier toegevoegde documenten vermogen geen ander licht te werpen op de bestreden beslissingen. De neergelegde geboorteaktes van verzoeker, zijn echtgenote en hun dochter en de huwelijksakte met vertaling vormen hoogstens een begin van bewijs van hun identiteit en burgerlijke staat. De toelatingskaart voor de universiteit van verzoeker, de opleidingscertificaten van verzoekers echtgenote en de werkbadge van verzoekers tonen louter hun opleidingen en professionele bezigheden aan. De twee zelfgeschreven boekjes door verzoeker kunnen evenmin het voorgehouden asielrelaas ondersteunen. Wat betreft de overige neergelegde documenten die de twee rechtszaken en de moord op verzoekers vader zouden moeten ondersteunen, herhaalt de Raad dat een document slechts één element in het asielrelaas is en dat de bewijswaarde afhangt van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. De neergelegde documenten op zichzelf vermogen de

geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas niet te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn, *quod non in casu*.

4.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Nopens de subsidiaire bescherming

5.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Verzoeker steunt zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker verwijst tevens naar het voorgehouden lidmaatschap van verzoeker van de Bangladesh Nationalist Party ("BNP") en stellen dat *"Zo werd recent de leider van de Jamaat-e-Islami partij, waartoe eerste verzoeker behoort, tot de dood veroordeeld door een rechtbank in Dhaka. Sinds de uitspraak van deze rechtbank eind februari zijn er continu rellen geweest tussen voor- en tegenstanders van de politieke partij in kwestie, met name tussen aanhangers van de Jamaat-e-Islami partij en de nieuwe Hefazat-e-Islam aan de ene kant en de Awami-League waartoe K. en de vader van tweede verzoekers echtgenote behoren aan de andere. Wetende dat de BNP waartoe eerste verzoeker behoort een bondgenoot is op politiek gebied van de Jamaat-e-Islami en dat eerste verzoeker zich steeds heeft ingezet als voorvechter van vrouwenrechten, maakt duidelijk dat verzoekers risico lopen vanuit beide kampen in dit conflict"*. Verzoeker verwijst tevens naar de aan zijn verzoekschrift gevoegde documenten betreffende de situatie in Bangladesh waaruit zou blijken dat de regerende Awami-League momenteel zo ver gaat dat leden van de oppositie worden aangehouden omdat zij er eenvoudigweg een andere opinie op nahouden en dat ten gevolge van al deze conflicten reeds meer dan 87 doden vielen.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker gedurende zijn asielprocedure nooit melding heeft gemaakt van het feit dat zijn voorgehouden lidmaatschap van de "BNP" aan de basis zou hebben gelegen van zijn vertrek uit Bangladesh. Bovendien ontbreekt ook elk begin van bewijs aangaande verzoekers lidmaatschap. De Raad is van oordeel dat verzoeker niet aantoonst in de specifieke negatieve aandacht te staan van zijn overheid waardoor zijn vrees voor vervolging niet wordt aangetoond. Uit verzoekers verklaringen, noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan de hand van concrete aanwijzingen aan dat er in Bangladesh sprake zou zijn van een internationaal of binnenlands conflict dat een ernstige bedreiging vormt voor het leven op de persoon van een burger in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

5.3. De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

Artikel 1

Het beroep van tweede verzoekende partij wordt verworpen.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt eerste verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt eerste verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK